

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)
SSN Józef Frąckowiak
del. SSA Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi Z.G.

o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa Z.G.

przeciwko O. S.A.

o zapłatę,

zakończoną prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 lutego 2001 r., sygn. akt [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 maja 2007 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 września 2006 r., sygn. akt [...],

- 1) **oddala zażalenie;**
- 2) **przyznaje adwokatowi H.S. ze środków budżetowych Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego) kwotę 5.400 zł (pięć tysięcy czterysta), która ma być wypłacona z należnym podatkiem od towarów i usług, tytułem kosztów nie opłaconej pomocy**

**prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu
zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z 13 września 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę Z.G. o wznowienie postępowania w sprawie z jego powództwa przeciwko „O.” S.A. o zapłatę, zakończonej prawomocnym wyrokiem z 28 lutego 2001 r., bowiem uznał, że skarga nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia (art. 410 § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na postanowienie z 13 września 2006 r. powód zarzucił, że zostało ono wydane z naruszeniem prawa, to jest: - art. 410 § 1 k.p.c. w zw. z art. 386 § 1 k.p.c. poprzez wydanie zaskarżonego postanowienia w trybie badania wstępnego skargi o wznowienie postępowania, podczas gdy okoliczności przytoczone przez powoda wymagały zbadania merytorycznego; - art. 401 pkt 2 k.p.c. przez przyjęcie, że skarga powoda nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia, gdy tymczasem z argumentacji powoda można wywnioskować, iż podstawą skargi jest zarzut pozbawienia powoda możliwości działania w postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem, a nadto ta okoliczność, że pozwany niszczył środki dowodowe, za pomocą których powód mógłby wykazać zasadność swoich racji. Powód redagował skargę bez pomocy fachowego pełnomocnika, ale jej brzmienie jednoznacznie wskazuje na powyższe przyczyny wznowienia postępowania.

Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia, a reprezentujący go z urzędu pełnomocnik domagał się nadto przyznania mu wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym, które nie zostało uregulowane w całości ,ani w części przez samego powoda.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przesłanki odrzucenia skargi na posiedzeniu niejawnym wskazane zostały w art. 410 k.p.c., a są to uchybienie terminowi, brak oparcia skargi na ustawowej podstawie i niedopuszczalność skargi z innych przyczyn. Zaistnienie którejs z tych okoliczności lub wszystkich łącznie powoduje odrzucenie skargi.

Z art. 401 pkt 2 k.p.c. wynika, że można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności, jeżeli skutek naruszenia przepisów prawa strona była pozbawiona możliwości działania. Zarejestrowane 19 lipca 2006 r. przez Sąd Apelacyjny pismo Z.G. jest kolejną skargą zmierzającą do wznowienia postępowania w zakończonej prawomocnym wyrokiem z 28 lutego 2001 r. sprawie z jego powództwa przeciwko „O.” S.A. o zapłatę. W tej skardze powód bardzo obszernie przedstawił historię chorób, które u niego zdiagnozowano i stwierdził, że choroba głowy, na którą cierpi od lat spowodowała, iż jego działania w procesie o zapłatę były nieporadne. Pod wpływem aplikowanych powodowi leków jego schorzenie na przełomie kwietnia i maja 2006 r. na tyle ustąpiło, że powód jest już w stanie sprostać obowiązkom procesowym, które ciążyłyby na nim w związku z prowadzeniem procesu. Powód w skardze nie wskazał jednak, na czym polegało naruszenie przepisów prawa, z uwagi na które został pozbawiony możliwości działania w procesie, ani zresztą także tego, na czym konkretnie polegały zaniedbania procesowe, których dopuścił się w związku z chorobą w zakończonym w 2001 r. postępowaniu i jakie czynności procesowe niemożliwe wówczas do przeprowadzenia chciałby obecnie przedsięwziąć.

Przytoczonych przez powoda okoliczności nie sposób jest w tych warunkach uznać za przesłankę wznowienia, o jakiej mowa w art. 401 pkt 2 k.p.c.

W dalszej części skargi o wznowienie postępowania powód powołał się na okoliczności mające potwierdzać, że pozwany zniszczył środki dowodowe, które – zdaniem powoda - mogły mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy oraz przedstawił własną ocenę postępowania pozwanego i własną ocenę problemów prawnych występujących w sprawie. Trzeba odnotować, że do tych okoliczności powód odwoływał się we wszystkich składanych już wcześniej skargach o wznowienie postępowania, a stosunkowo obszerną analizę tej argumentacji powoda przedstawił Sąd Apelacyjny w postanowieniu z 13 czerwca 2006 r. o

odrzuconiu poprzednio wniesionej przez powoda skargi o wznowienie postępowania. Sąd Apelacyjny już w tym orzeczeniu wskazał, że okoliczności zniszczenia przez pozwanego pewnych dokumentów w związku z zakończeniem okresu archiwizacji znane były od początku lat osiemdziesiątych sądowi wydającym w sprawach inicjowanych przez powoda orzeczenia merytoryczne. Nie sposób zatem aktualnie na tej podstawie budować przesłanek wznowienia postępowania.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 394¹ § 2 k.p.c. i art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

Na podstawie § 2 ust. 3, § 6 pkt 7, § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1348 ze zm.) pełnomocnikowi reprezentującemu powoda z urzędu przyznane zostało ze środków budżetowych Skarbu Państwa wynagrodzenie za nie opłaconą pomoc prawną świadczoną powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

